

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 20
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συνδρομηταὶ δύνανται ῥ' ἀποστελλῶσαι τὰς συνδρομὰς αὐτῶν διὰ γραμματοσήμου.

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς Ἀθηναϊκῆς δίδεται δωρεὰν χρωματισμῆν εἰκὼν τῆς ὡραίας Βερετίας.

ΩΡΑΙΑ ΕΙΚΩΝ

Τὸ ἰσχυρότατον ἐλατήριον τὸ δυνάμενον νὰ διοικήσῃ τὴν καρδίαν, ἀναπτύξῃ τὰ αἰσθήματα, χαλινώσῃ τὰ πάθη καὶ ὀξύνῃ τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἀγαθὸν τοῦ πλησίον αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεόν, ἥτις ἀναπτύσσεται ἐν ἡμῖν διὰ τῆς γνώσεως τῶν παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἀρχῶν αὐτῶν. Ἡ οὕτως εὐγνωμονοῦσα ψυχὴ θυσιάζει τὰ πάντα καὶ κατοροῖ τὰ πάντα ἀγωνιζομένη, ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν προσελκύσῃ τὴν εὐνοίαν τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀγάπης τῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκθέσῃ τὸ πληροῦν αὐτὴν αἴσθημα. Ὁ εὐσεβὴς ἀγαπᾷ χάριν τοῦ Σωτῆρος τὸν πλησίον, ἦτοι πάντα ἀνθρώπον, εἴτε φιλικῶς εἴτε ἐχθρικῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενον, γνωστὸν ἢ ἀγνωστὸν, ὁμογενῆ ἢ ἀλλογενῆ, ὁμόθησκον ἢ ἀλλόθησκον Ἰ. Καὶ ὄντως ἔνθα τὸ αἶσθημα τοῦτο ἐμφωλευεῖ ἐκεῖ ἐκτελοῦνται πράξεις διεγείρουσαι τὸν τε θαυμασμόν καὶ τὴν εὐδοκίαν παντὸς ἀνθρώπου, ἐκεῖ ἀναπτύσσεται χαρὰ, ἐκεῖ εὐτυχία ἀληθὴς, ἐκεῖ μακαριότης, ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἐκ τοῦ ἐπομένου διαλόγου.

«Πρὸ ὀλίγου εἶδον ὡραιότατην εἰκόνα», ἔλεγέ τις εἰς τὸν φίλον του Β, ὅτε συννητήθησαν μετὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ἡμέρας.

«Καὶ ποία ἦτον αὕτη;» ἠρώτησεν ὁ Β.

«Ἦτο τοπογραφία. Ἡ ἰδέα ἦτον ὡραιότατη καὶ ἡ ἐκτέλεσις σχεδὸν ἐντελής. Νὰ πηγαίνωμεν νὰ τὴν ἴδωμεν πρὶν ἢ τὴν ἀποσύρουν».

«Εἶδον ὡραίαν εἰκόνα καὶ ἐγὼ σήμερον».

«Ἀληθῶς; καὶ ποία ἦτο;»

«Εἰδοποιήθη σήμερον το πρῶτ' ὅτι πολὺ δυστυχία ὑπῆρχεν εἰς οἰκογένειάν τινα, καὶ ἅμα ἠδυνήθη ν' ἀφήσω τὴν ἐργασίαν μου ἐπορεύθην νὰ ἴδω τί ἠδυνάμην νὰ πράξω. Ἀνερχομένη ἐπὶ ὑπερφύου ἔνθα οἱ οἰκογένεια ἐστεγάζετο, καὶ ἅμα ὡς ἐπλησίαζον νὰ κρούσω τὴν θύραν, ἤκουσα φωνὴν προσευχομένην. Ὅτε ἡ προσευχὴ ἐτελείωσε, εἰσῆλθον εἰς τὸ ἄθλιον δῶμα, καὶ εὔρον νεαρὸν ἔμπορον εἰς οὗ τὸ κατάστημα πρὸ ὀλίγου εἶχον εἰσέλθει, καὶ τοῦ ὁποίου αἱ ὑποθέσεις ὡς ἐγίνωσκον ἦσαν ἐπείγουσαι. Καὶ ὅμως τὰς εἶχεν ἀφήσει, καὶ διέτριψε χρόνον τινα πρὸς παραμυθίαν τῶν ἀσθενῶν καὶ πασχόντων κατοίκων τοῦ ὑπερφύου ὅταν ἤλθον εἰς τὴν θύραν προσήχετο οὗτος μετ' αὐτῶν πρὶν ἢ ἀποχωρήσῃ. Ἠρώτησα αὐτὸν πῶς ἠδύνατο νὰ εὔρη καιρὸν νὰ ἀφήσῃ τὴν ἐργασίαν του ἐν τοιαύτῃ πολυασχόλῳ ἐποχῇ καὶ οὗτος ἀπήντησεν ὅτι γινώσκων ὅτι ἡ κατάστασις τῆς οἰκογενείας διεκοινώθη εἰς διαφόρους χριστιανούς ἐφοβήθη μήπως ὁ χριστιανισμὸς ὑποφέρῃ ἐὰν δὲν ἐδίδοτο ἀμέσως βοήθεια. Δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον (εἶπεν οὗτος) ὅπως ἀποκτήσω χρήματα, ἀλλ' εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὅπως ἡ τιμὴ τοῦ Χριστοῦ διατελέσῃ ἀπαρομειώτος».

Ὁ τοσοῦτον σεβόμενος τὰς χριστιανικὰς ἀρχὰς εἶναι κατὰ φυσικὴν συνέπειαν καὶ ἀνθρώπος εὐθύς, δίκαιος, χρήσιμος καὶ εὐτυχὴς αὐτὸς τε καὶ οἱ περὶ αὐτόν. Πόσον πολῦτοι αἱ ἀρχαὶ τοῦ χριστιανισμοῦ!

ΤΕΙΪΟΝ

[Ἰπὸ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΥ καθηγητοῦ].

Ὁ Ἐνετὸς Μάρκος Παῦλος γνωστότατος διὰ τὰς ἐν Ἀσίᾳ κατὰ τὸν 17. αἰῶνα ἐκτενεῖς αὐτοῦ περιηγήσεις, ἀναφέρει πρῶτος περὶ τῆς χρήσεως τοῦ τεῖλου. Ὁ δὲ σοφὸς Ἰησοῦτης Μ. Πίκης ἱεραπόστολος ἐν Κίνα ἔστειλεν εἰς τὴν Εὐρώπην τεῖον καὶ κατέστησε διὰ τῶν ἐπιστολῶν του (1600) γνωστὰς τὰς ιδιότητας αὐτοῦ.

θέρους, υπό την οδηγίαν του πατρὸς ἰκανὸν ἀριθμὸν ἀνθέων, φύλλων κτλ. συλλέξῃ, τὸν χειμῶνα ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ταξινομήσιν αὐτῶν κατ' οἰκογενείας, γένη καὶ εἶδη. Πρακτικώτερον δὲ καὶ λυσιτελέστερον τούτου εἶναι, ἀντὶ νεκρῶν καὶ ἀχρῶν ἀνθέων καὶ φύλλων, ἅτινα μικρὰν διὰ τοῦτο ἔχουσι τὴν αἰσθητικὴν ἀξίαν, βοτανικὸν τι κηπᾶριον ἐν τινὶ τοῦ κήπου γωνίᾳ νὰ διατηρῶσιν οἱ παῖδες, ἐν ᾧ νὰ ἐπιμελῶνται τῶν προσφιλῶν αὐτοῖς τοῦ ἀγροῦ φυτῶν.

Ψυχῶν δὲ συλλογὴν ἀνευ ἠθικῆς βλάβης δύνανται οἱ παῖδες νὰ καταρτίσωσιν, ἐὰν ὁ πατήρ τελεῖ τὸν

τιτὰ τῆς διαρκείας νὰ δικαιολογήσῃ, πρέπει αὐστηρῶς ν' ἀπαγορεύονται ὑπὸ τῶν γονέων. Τούναντίον δ' ὀφείλουσιν οἱ γονεῖς νὰ παρορμῶσι τοὺς παῖδας πρὸς συλλογὴν ὀρυκτῶν, ἧτις ἀφελῆς καὶ εὐχερῆς εἶναι, μὴ χρῆζουσα προπαρασκευαστικῆς τινος ἐργασίας, πάντα δὲ παῖδα τέρπουσα. Ὅθεν ὁ πατήρ τὰ ὑπὸ τοῦ παιδὸς συνειλεγμένα ὀρυκτὰ ὀδηγεῖ αὐτὸν νὰ θέτῃ ἐν θήκῃς, ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθείσαις, μετὰ τεμαχίου χάρτου, φέροντος τὸ ὄνομα καὶ τὸν τόπον τῆς εὐρέσεως αὐτῶν. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ πατήρ ἀγνοῇ τὸ ἐπιστημονικὸν ὄρυκτοῦ τινος ὄνομα καὶ αὐτὸ τὸ

Ὁ Μέγας Δοῦξ ΜΙΧΑΗΛ

φόνον αὐτῶν· διότι ἄλλως πάσχει μὲν τὸ ταλαίπωρον ζῶον, συμπάσχει δὲ καὶ ἡ τοῦ παιδὸς καρδία (*). Εἶναι ὄντως ἀμάρτημα, ἐὰν αὐταὶ πρὸς ἀπλὴν μόνην διακόσμησιν τοῦ δωματίου ὡς προωρισμέναι τούναντίον πρέπει, ἀρῶν προσηγῆσιν ἐξηγήσεις τινὲς ἀναγκαῖαι, ἐπιστημονικῶς νὰ ταξινομηθῶσιν.

Συλλογαὶ δὲ ὡῶν πτηνῶν, αἵτινες διὰ τὴν μικρὰν αὐτῶν ἐπιστημονικὴν ὠφέλειαν ἀνεπαρκοῦσι τὴν ὠμό-

(* Κατορθοὶ δὲ τοῦτο ὁ πατήρ, ἐὰν τὸ σκεῦος αὐτῶν διὰ βεβαιότητος ἐν χυμῷ νηκοσιανῆς βελόνης διατρυπήσῃ δις ἢ τρίς.

δημῶδες ἐπαρκεῖ πρὸς τὴν παροῦσαν ἀνάγκην.

Περαινῶν δὲ τὸ περὶ συλλογῆς κεφάλαιον, θεωρῶ σκόπιμον νὰ συμβουλευθῶ τοὺς γονεῖς ὅτι κύριον μέλημα αὐτῶν πρέπει νὰ ἦνε ὅπως αἱ συλλογαὶ αὐταὶ μὴ ὧσιν οἰονεῖ νεκρὰ κεφάλαια ἐν κιβωτίῳ κεκλεισμένῳ καὶ μόνον τῷ ἐπισκεπτομένῳ τὸν οἶκον φίλῳ μετὰ τινος ἀλαζονείας ἐπιδεικνύμενα, ἀλλ' ἀφειστήρια ὠφελίμων διδακτικῶν παρατηρήσεων καὶ συγνῶν ἐπ' αὐτῶν διαλέξεων, ἵνα ταῦτα ἐγγραραχθῶσιν ἀνεξίτηλως, ἐν τῇ τοῦ παιδὸς μνήμῃ.

ΠΑΠΑΣ ΛΕΩΝ ΙΓ΄.

Ὁ νέος πάπας Λέων εἶναι ὑψηλὸς καὶ ισχνότατος, ἔχει ὠραίαν κεφαλὴν, μέτωπον ὑψηλὸν καὶ στενεῦον

σωπὸν τοῦ ἀναμνηστικῆς τὸν περίφημον ὑπουργὸν τοῦ Πίου Ζ' Κονσάβην. Ἡ φωνὴ του εἶναι ἤχηρὰ καὶ μελωδική, πάλιν δ' ἔχει ἀξιοπρέπειαν μέχρι καὶ αὐστηρότητας ἀκριβῶς ἴθων ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ, ἐν τῇ ἰδιαι-

πρὸς τοὺς κροτάφους, πρόσωπον μακρὸν, χαρακτηριστικὰ δ' εὐθέα, στόμα μέγα, καὶ πάγωνα προέχοντα, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἔκφρασιν εὐκρινείας καὶ εὐθυμῶν. Τὸ πρό-

τέρα ὁμοῦς ἀναστροφῇ εἶναι συμπαθῆς μετριόφρων, κοινωνικὸς καὶ ἀστείος· ἐσπούδασε δὲ ἐν τῇ θεολογικῇ τῆς Ρώμης σχολῇ.

νήθησαν 331,454 άνθρωποι, ἤτοι 163,469 κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ αὐτῆς καὶ 167,985 κατὰ τὸ δεύτερον· ὅθεν ὑπάρχει πλεονασμὸς ἐν τῇ τετραετίᾳ 1870—73 ἀπέναντι τῆς προηγουμένης 4,516 ἀνθρώπων. Ἴδου πῶς καθ' ἕκαστον ἔτος ἀνεπτύχθη τὸ φαινόμενον τοῦ το 40,932 γεννήσεις 1870.—41,867 τῷ 1871.—42,997 τῷ 1872.—42,189 τῷ 1873. Μεταξὺ τῶν γεννηθέντων ἐν τῇ τετραετίᾳ 1870—73 ἦσαν ἄρρενες 88,405 καὶ θήλειαι 79,880· ὥστε ἡ πλάστιγγὶς τῶν γεννήσεων κλίνει πρὸς τὸ ἀνδρικὸν φύλον, τοῦ ὁποίου περιέλαβεν ἐπὶ πλέον 8,225 άτομα.

Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης ἐντάσεως τῆς ἀνθρωποπα-
ραγωγῆς παρίσταται τὸ ἕτερον ρεῦμα τῆς πρὸς τὸν ἄλλον κόσμον μεταστάσεως. Ἐπὶ 167,985 γεννηθέντων κατὰ τὴν τετραετίαν 1870—1873 ἀπεβίωσαν 129,386, ἤτοι 31,881 τῷ 1870, —29,640 τῷ 1871,—31,004 τῷ 1872,—36,861 τῷ 1873. Ἡ θνησιμότης τῆς τετραετίας περιέλαβε 67,926 ἄρρενας καὶ 61,460 θήλειαι, ἤτοι 6,466 ἐπὶ πλέον ἄρρενας. Τὸ ἀνδρικὸν φύλον καὶ γεννᾶται πλείοτερον καὶ ἀποθνήσκει ἐπίσης. Ὅπως δὴ ποτε συμψηφιζομένων τῶν ἐκατέρωθεν ὑπερβάσεων, μένει πάντοτε πλεόνασμα γεννήσεων ἀρρένων 1,759.

Τοιαύτη ἡ εἴσοδος καὶ ἐξοδος τῆς ζωῆς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν προκειμένην περιόδον. Ἐνδιαφέρει ἡ ἐξέτασις κατὰ πόσον ἐν τῇ ἐξόδῳ φορολογεῖται ἡ βρεφικὴ ἡλικία. Λαμβάνων ὡς βᾶσιν τὸ ἔτος 1873, παρατηρῶ ὅτι κατ' αὐτὸ ἐπὶ 36,861 ἀποβιώσεων 3,103 ἀφορῶσι νεογνὰ μέχρις 6 μηνῶν ἡλικίας· 3,195 ἀπὸ 1/2 ἔτους μέχρι 1· 7,007 ἀπὸ 1 ἔτους μέχρι 5· 3,074 ἀπὸ 5 ἐτῶν μέχρι 10. Ὅθεν ἡ μέχρι τοῦ δεκάτου ἔτους ἡλικία πληθύνει παρ' ἡμῖν τὰ 4/9 τοῦ φόρου τῆς εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐν τῇ βορειοδυτικῇ Εὐρώπῃ πληθύνει μόνον τὸ τρίτον. Ἡ θνησιμότης τῶν ἐπομένων ἡλικιῶν περιλαμβάνει, κατὰ πέντε ἐτι ὀλιγωτέρας τῆς 1 1/2 χιλιάδας ζωᾶς μέχρι τοῦ 80 ἔτους, ὅτε καταπίπτει εἰς 842, μειωμένη διαδοχικῶς μέχρις 47 ἀπὸ τοῦ 105 ἔτους μέχρις τοῦ 110.

Ἐὰν συγκρίνωμεν τὰ διάφορα τμήματα τῆς ὑπὸ τοῦ θανάτου μᾶλλον φορολογουμένης ἡλικίας, ἡ μείζων ἐντάσις παρατηρεῖται μέχρι τέλους τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας· ἐν μόνῳ τούτῳ ἀπεβίωσαν 6,298 άτομα, ἐνῶ ἀναλόγως καθ' ἕκαστον τῶν λοιπῶν 5 ἐτῶν ἀπεβίωσαν 1,401 καὶ καθ' ἕκαστον τῶν ἀπὸ τοῦ 5 ἔτους μέχρι τοῦ 10 ἀπεβίωσαν 614. Πόθεν τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐσημειώθη ἀνωτέρω ἡ ὑφισταμένη τόσο μεγάλη διασυναλογία (4/9 : 8/9) μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης;

Ἐπὶ 15,096 ἀποβιωσάντων ἐν Ἀθῆναις, ἀπὸ τοῦ ἔ-

του 1863 μέχρι τοῦ 1872, ἀνήκουσιν εἰς τὴν μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους ἡλικίαν 5,533 άτομα ἤτοι πλέον τοῦ τρίτου· ἰδοὺ δὲ πῶς διαμοιράζονται τὰ ἐπενεγκόμενα τὴν θνησιμότητα ταύτην αἰτία· 204 ἀπεβίωσαν ἐκ πρόωρου τοκετοῦ, 205 ἐκ πυρετῶν ἐξανθηματικῶν, 424 ἐκ μαρasmus ἢ ἀτροφίας, 870 ἐξ ἐγκεφαλικῶν νοσημάτων, 1257 ἐκ νοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, 1507 ἐκ διαρροίας (924 κατὰ μόνον τὸν Μάϊον, Ἰούλιον, Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον), 1066 ἐκ διαφόρων ἄλλων νοσημάτων.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ὑπὲρ τὰ 100 ἐκοτομύρια πορτογάλλια ἀποστέλλονται εἰς Παρισίους κατ' ἔτος.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ 1876 ἐν Σουηδία ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἐκείνης σύγκειται ἐκ 4,429,713 προσώπων. Εἰσὶ περὶ τὰς 130,000 γυναῖκες πλείοτεροι τῶν ἀνδρῶν. Ἡ πρωτεύουσα Στοκχόλμη ἔχει 157,215 κατοίκους.

— Ἐργασία τῆς Βιβλικῆς ἐταιρίας. — Ἐν τῷ ἐννεῷ μηνῶν ἡ Ἀμερικανικὴ Βιβλικὴ ἐταιρία διένειμε περὶ τὰς 200,000 ἀντίτυπα τῆς Γραφῆς ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις. Τὸ ἐνεστώδες ἔτος 110,000 δολλάρια θὰ χρειασθῶσι πρὸς χορηγίας εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς ἱεραποστόλους ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ καὶ τῇ Ἀνατολῇ.

— Αἱ μόναι ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου αἱ γενόμεναι δεκταὶ εἰς τὴν Ῥωσσίαν νῦν εἰσὶν ὁ Χρόνος καὶ τὰ Ἡμερήσια Νέα.

ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΑ

Ἰσπανοὶ θὰ ζωγραφίσουν τὴν εἰκόνα σου Ἰωάννη;
Εἰς πανὶ μάλιστα.

Οἱ σπανοὶ λοιπὸν θὰ τὴν ζωγραφίσουν;

Ὡ Γεώργιε! Οἱ σπανοὶ, Ἰσπανοὶ, εἰς πανὶ..... δὲν ἀκοῦς;

Ἡ τὸ πέρεις τέρι μου ἢ πὲ τινὸς νὰ τὸ πάρῃ...

[καὶ ἄλλως]

Ἡ τὸ περιστέρι μου ἢ πετεινὸς νὰ τὸ πάρῃ...

Νίψον ἀνομήματα μὴ μόναν ὄψιν [ἔ ἀντιστρόφως]
λίψῃ κληρὴ κὴ πλοῦ κὴ πόλορ οὐρῃ Δ. Ρ.

Ἀδύς Αἰριγγατος Ε'

Ἰωάννης—ὠά—νήσσα.

Ἐβυσαν δὲ τοῦτο οἱ κκ. Ι. Α. Γρηγοριάδης, Ι. Σ. Ψαρῆς, Ι. Δ. Κρανιώτης, Δ. Ῥωμαΐδης, καὶ ἡ κυρία Ι. Γ. Μεσσαλᾶ, καὶ ἐκ Τριπόλεως Χ. Κ. Βουζίκης

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Βίω ν. Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνός, ἐν Σμύρῃ.—Οἱ κ ο γ ἐ ν ε ι α Ἐβδομαδιαία ἐφημερίς ἐκδιδόμενη ἐν Ζακύνθῳ.—Φαντασία καὶ Ἀλήθεια ἡ Μεγάλη τοῦ Ἑλλητισμοῦ ἰδέα, ὑπὸ Π. Ν. Μ. Σουηδοῦ. Τιμᾶται φρ. 1.

ΓΡΙΦΟΣ 2.

Δ. Ρ.